

مارکسیزم و دانش رسمی

مارکس پیشینیان خود را داشت. اقتصاد سیاسی ی کلاسیک - [که به وسیله] ی «آدام اسمیت» و «دیوید ریکاردو» و مانند آن ها - قبل از بلوغ کامل نظام سرمایه داری به اوج شکوفایی ی خود رسید و این، پیش از آن بود که این نظام از فردای خود هراسی داشته باشد. مارکس به هر دوی این تنوریسین های کلاسیک بزرگ حق شناسی ی کامل خود را با ادای قدردانی عمیق نشان داد. معذالک اشتباه اساسی ی علم اقتصاد کلاسیک این بود که نظام سرمایه داری را به عنوان وجه حیات عادی انسان در همه ی زمان ها می پنداشت، به جای این که به آن تنها به عنوان یک مرحله ی تاریخی در تکامل جامعه ی بشری بنگرد. مارکس با انتقاد از اقتصاد سیاسی شروع کرده، از اشتباهات آن و نیز تناقضات موجود در خود نظام سرمایه داری پرده برداشت و اجتناب ناپذیری فروپاشی آن را به نمایش گذاشت. همان طور که «روزا لوگزامبورگ» با تیزهوشی مشاهده کرده است، آموزش های اقتصادی مارکس فرزند علم اقتصاد سیاسی ی کلاسیک است؛ فرزندی که تولدش به قیمت زنده گی مادرش تمام شد.

دانش با روش های جادویی در مطالعه، دانشمند را به هدف نمی رساند، بلکه می باید با پوست و استخوان جامعه تجربه شده باشد. همه ی منافع و اشتیاق و علاقه ای که جامعه را به دو بخش در می آورد، از نفوذ خود برای

توسعه ی علوم استفاده می کند. بالاخص در زمینه ی علم اقتصاد سیاسی: علم فقر و ثروت. مبارزه ی کارگران علیه سرمایه داران، تئورسین های بورژوازی را به پشت کردن به یک تحلیل علمی از نظام استثمارگر واداشت، تا خود را صرفاً به توضیح حقایق اقتصادی، مطالعه ی گذشته ی اقتصادی و از همه بدتر به تحریف هر آن چه که می توانست در توجیه رژیم سرمایه داری یاری کند، سرگرم سازند. دکترین اقتصادی که امروزه در مؤسسات آموزشی ی رسمی تدریس می گردد و از طریق مطبوعات بورژوازی موعظه می شود، از لحاظ ارانه ی اطلاعات حقیقی هیچ نقصی ندارد. اما به هیچ وجه قادر به احاطه ی روند اقتصادی به طور کلی و کشف قوانین و چشم اندازهای آن نبوده و علاقه ای هم به این کار ندارد. اقتصاد سیاسی ی رسمی مرده است. دانش واقعی را در مورد جامعه ی سرمایه داری تنها از طریق کتاب سرمایه ی مارکس می توان کسب نمود.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM Kargar, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴